

Шановний пане Президенте,
Шановна пані Прем'єр-міністр,
Шановний пане Прем'єр-міністре,
Ваші Високоповажності,
Шановні пані та панове,

Дорогі друзі! Брати!
Велике дякую, пане Президенте, за запрошення і можливість зустрітися з Вами.

Для мене велика честь знову бути сьогодні в Києві та відсвяткувати День Незалежності України разом з героїчним Українським Народом!

Польща є поруч з Вами від самого початку російського вторгнення.

Я особисто був у Києві разом з президентом Литви Гітанасом Науседою за день до того, як російські війська увійшли на територію України - 23 лютого 2022 року.

З початку війни ми багато разів зустрічалися з Президентом Зеленським - як під час його візитів до Польщі, так і моїх до України, а також на міжнародних форумах. Однак я вважаю винятковою честю виступати перед Вами - громадянами України - в день 33-ї річниці незалежності!

Ваш День Незалежності - це, в певному сенсі, також день незалежності всієї Центральної Європи. Адже без незалежної України важко уявити незалежну та безпечну Польщу, Литву чи інші країни нашого регіону. Ми це добре усвідомлюємо, і тому я тим більше радий, що ми сьогодні зібралися тут разом!

Понад два роки Ви героїчно боретеся за свою країну і відстоюєте її незалежність, платите найвищу ціну - ціну крові. Будь ласка, пам'ятайте, що Ви не самотні у цьому найважчому

випробуванні. Польща підтримує і надалі підтримуватиме Вашу справедливую боротьбу аж до перемлжного її завершення.

Адже сьогодні Ви боретеся за свободу, а ми поляки, як мало яка інша нація у світі, знаємо, що незалежність не дається раз і назавжди. У нашій історії ми пережили трагічні моменти. Ми двічі втрачали свій суверенітет і двічі відновлювали його надлюдськими зусиллямиг у боротьбі.

Історія моєї країни - найяскравіший приклад того, що рішучість, наполегливість і безмежна любов до свободи повинні привести до перемоги. І тут не має жодного значення, наскільки сильним і великим здається агресор, загарбник чи окупант.

Я не мав і не маю найменшого сумніву, що, об'єднавшись у своїх зусиллях і боротьбі, мужній український народ відстоїть свою незалежність.

І хоча сьогодні Україна бореться з російським агресором, бореться „на смерть і життя”, відстоюючи свою незалежність, я переконаний, що війна незабаром завершиться перемогою сил свободи над світом тиранії!

Тоді, з "темряви війни", на руїнах і вигорілих територіях почне куватися новий світ. Сьогодні про це мало хто пам'ятає, але десятиліття тому, коли Європа піднімалася з руїн і руйнувань, спричинених німецьким і радянським тоталітаризмом, розпочався процес творення спільноти держав континенту.

Спільноти, заснованої на фундаментах християнства, грецької філософії та римського права. Саме в 50-х роках були закладені основи нового демократичного порядку, заснованого на взаємній повазі та співпраці між європейськими народами, що радикально відрізнявся від

"русского миру" тобто антицивілізації презирства, ненависті та тиранії.

Дорогі українські друзі,

Україна справедливо протягом багатьох років прагне стати частиною цієї політичної спільноти. Ці прагнення цілком виправдані.

У Польщі ми добре знаємо, що Україна є частиною європейської спільноти протягом століть. Дозвольте мені тут нагадати, що поляків, українців, а також литовців, латишів і білорусів об'єднує спільна багатовікова історія і впливаюча з неї традиція великої європейської держави - Республіки Багатьох Народів. Ми є її спадкоємцями на рівних правах!

Пам'ятаймо, що території наших країн були плодючим ґрунтом для розвитку демократичних традицій і громадянських свобод, які слугували точкою відліку і надихали рухи за незалежність, які формували європейську ідентичність країн нашого регіону. Це актуально і сьогодні. Той факт, що Україна сьогодні проливає кров за свободу і суверенітет, а не обирає життя в тіні імперської політики Кремля, коріниться в нашій спільній історії. Я в цьому глибоко переконаний.

Достатньо згадати, як у 17-му столітті, перед обличчям московської експансії, ми уклали Гадяцький договір, який передбачав політичну спільноту трьох рівноправних суб'єктів: Корони, Великого литовського князівства та Великого руського князівства.

Укладення його означало юридичне скасування Переяславської угоди, яка поставила Україну в залежність від царської Росії. Пам'ятаймо також, як у 1919-1920 роках польська армія пліч-о-пліч з українською воювали проти більшовицької Росії. Завдяки союзові Юзефа Пілсудського та Симона Петлюри ми зупинили наступ совітів. Однак тоді ми не

були достатньо сильними та об'єднаними, щоб вигнати більшовиків з українських земель. Зрештою, та сама спільність цінностей і взаємна солідарність об'єднує наші народи після падіння комунізму.

Саме тому я з гордістю можу сказати, що Польща у 1991 році була першою країною у світі, яка офіційно визнала незалежність України! Більше того, ми підтримували Ваші прозахідні прагнення з самого початку. Поляки підтримували Вас під час Помаранчевої революції та Євромайдану.

Звісно, народи, що живуть по сусідству протягом багатьох століть, завжди несуть величезний багаж спільного історичного досвіду. Не тільки хорошого, але й іноді складного. Не треба приховувати, що і польсько-українська минувщина містить болючі сторінки. Ми їх не тривіалізуємо, не стираємо і не забуваємо їх. Ми хочемо будувати майбутнє, засноване на правді та щирому примиренні. Братні народи зобов'язані це один одному.

Бо те, що нас об'єднує, сильніше, ніж те, що нас роз'єднує!

Шановні пані та панове,

Я вважаю, що саме єдність і солідарність між нами зараз має вирішальне значення, і тому ми повинні зміцнювати їх всіма силами.

Пам'ятайте, що Польща не перестане Вам допомагати та не залишить Україну на самоті на шляху до Європейської спільноти. Місце незалежної України - в Європі! Своєю рішучістю, своєю волею до боротьби, а сьогодні, на жаль, і своєю кров'ю, Ви довели, що Ви вже давно належите до європейської сім'ї! Польща не залишить Вас у цій боротьбі!

Ще не вмерла Україна!

Хай живе вільна, суверенна, незалежна Україна!

Хай живе Польща!